

**A Női Szolgálatok Osztályának
kiemelt napja
2019. Június 8.**

Elhívásunk, hogy serkenjünk fel és ragyogjunk

Prédikációs forráscsomag

Írta: Raquel Arrais
a Hetednap Adventista Egyház Női Szolgálatok Osztályának
társigazgatója

Készítette: a Hetednap Adventista Egyház
Női Szolgálatok Osztálya
12501 Old Columbia Pike
Silver Spring, MD 20904
women.adventist.org

Női Szolgálatok Osztálya
Hetednap Adventista Generálkonferencia
12501 Old Columbia Pike
Silver Spring, Maryland 20904 USA
January 24, 2019

Kedves vezető testvérnők!

Örömmel üdvözöllek benneteket! Nagy megtiszteltetés számunkra veletek együtt szolgálni az adventista Női Szolgálatok Osztályánál. Áldás számunkra, hogy országról országra járva részt vehetünk rendezvényeiteken, munkátokban és találkozhatunk résztvevő nővéreinkkel. Imában kérjük az Úrtól, Aki ismeri elkötelezettségeiteket, odaszánásokat, vágyatokat és erőfeszítéseiteket az Ő szolgálatára, hogy gazdagon áldja meg törekvéseiteket, hogy másokat is a Vele való kapcsolat felvételére tudjatok ösztönözni.

Köszönjük Raquel Arrais-nak, a Generálkonferencia Női Szolgálatok Osztálya társigazgatójának, a lelkes ösztönzésért, amivel a Jézusért való világitásra buzdít bennünket. E forráscsomag témája, a: „Kelj fel, világosodjál!”, az Ézsaiás 60:1-2. igehelyen alapul: „Kelj fel, világosodjál, mert eljött világosságod, és az Úr dicsősége rajtad feltámadt.” A hölgyek fel fogják ismerni, hogy hozzánk szól Ézsaiás világos, átfogó üzenete. Szolgálatra és a kihívásokkal való szembenézésre szólító üzenetet küld nekünk.

A délutáni program ragyogásra hívja a lányokat, asszonyokat, miközben megvizsgáljuk, mit jelet a „Belső ragyogás”, a „Kifelé világitás” és az „Együtt ragyogás”. Ezek a gondolatok jól illeszkednek a Női szolgálatok Osztályának missziójához, az ápolás, a bátorítás és a környezet jó irányba befolyásolásának feladataihoz. Mindegyik témakörhöz külön szöveg és diavetítés is tartozik.

Kérjük, a saját divíziótok területi igényeinek megfelelően szabadon fordítsátok és terjesszétek ezt a forráscsomagot, a számotokra legmegfelelőbb Biblia-fordítást is beleértve. Hallgatóságotok kulturális igényeihez is szabadon igazíthatjátok az anyagot.

„Mert nálad van az életnek forrása; a te világosságod által látunk világosságot.” (Zsolt 36:10).

Azért imádkozunk, hogy Isten igéje legyen szövétnek a lábatok előtt és világitssa meg ösvényeteket miközben az érte végzett szolgálat során az Ő dicsőségét sugározzátok mások felé.

[Generálkonferencia Női Szolgálatok Osztálya](#)

Tartalom

A SZERZŐRŐL	4
A SZOLGÁLAT RENDJE	5
IGEHIRDETÉS	6
GYERMEKTÖRTÉNET: A FÉNY ŐRZŐJE	12
SZEMINÁRIUMOK: BELSŐ RAGYOGÁS, VILÁGÍTÁS KIFELE, EGYÜTT VILÁGÍTANI	15

A 2019 évi Női Szolgálatok osztályának kiemelt napi forráscsomagjának tartalma:

1-PRÉDIKÁCIÓS CSOMAG, Word dokumentum *(a szemináriumok szövegét is tartalmazza)*

2-PRÉDIKÁCIÓ DIAVETÍTÉS

3a-SZEMINÁRIUM DIAVETÍTÉS (1. rész) **BELSŐ RAGYOGÁS**

Az erősebb lelki élet építésének 21 módja

Írta: Victor M Parachin

3b-SZEMINÁRIUM DIAVETÍTÉS (2. rész) **VILÁGÍTÁS KIFELE**

Kelj fel és világíts a környezetekben: a Magvető szolgálat

Írta: Heather-Dawn Small

3c-SZEMINÁRIUM DIAVETÍTÉS (3. RÉSZ) **EGYÜTT VILÁGÍTANI**

Az Ő fényének visszatükrözése

Írta: Raquel Arrais

A szerzőről

Raquel Quiroz da Costa Arrais a szerzője a 2019 évi Női szolgálatok Osztályának kiemelt napjára készült, „*Elhívásunk, hogy serkenjünk fel és ragyogjunk!*” című, prédikációs forráscsomagjának.

Raquel Arrais a Hetednapos Adventista Egyház Generálkonferenciájának Női Szolgálatok Osztálya társigazgatójaként szolgál Silver Spring-ben (USA, Maryland állam). 2005-ben választották meg erre a tisztségre.

A Dél-Amerikai Divízió Női Szolgálatok Osztályának társigazgatója volt, és a Női lelkészek egyesületének igazgatója. Később a Gyermekszolgálatok vezetőjévé is megválasztották. Brazíliában pedagógusként és adminisztrátorként is szolgált.

Arrais mesterfokozatot szerzett az Andrews Egyetemen lelkészi szolgálatokból (USA, Michigan állam, Berrien Springs). Jelenleg a libanoni Beirutban folytat posztgraduális tanulmányokat arab nyelvből a mesterfokozat eléréseért.

Arrais szeret olvasni, sétálni és zongorázni. Reméli, hogy egyre több nő fogadja el Isten hívását az egyház missziójában való részvételre. Kedvenc igeverse a Józsué 1:9.

Arrais férje, Jonas lelkész. Két felnőtt, nős fiuk van és három unokájuk.

Az istentisztelet rendje

Istentisztelet Az elhívás, hogy kelj fel és ragyogj

Felhívás dicsőítésre: #869 (Ézsaiás 12:4-6)

„És így szóljatok ama napon: Adjatok hálát az Úrnak, magasztaljátok az Ő nevét, hirdessétek a népek közt nagyságos dolgait, mondjátok, hogy nagy az Ő neve.

Mondjátok éneket az Úrnak, mert nagy

dolgot cselekedett; adjátok tudtára ezt az egész földnek!

Kiált és örvendj, Sionnak lakosa, mert nagy közötted Izráelnek Szentje!”

Kezdő ének: #615 “Rise Up, O Church of God”

Választható ének: #616 “Soldiers of Christ, Arise”

A lelkész imája

Gyermektörténet: „A fény őrzője”

Felhívás adakozásra

Zenezszoigálat

Idézet a Szentírásból: Ézsaiás 60:1-2

„Kelj fel, világosodjál, mert eljött világosságod, és az Úr dicsősége rajtad feltámadt.

Mert ímé, sötétség borítja a földet, és éjszaka a népeket, de rajtad feltámad az Úr, és dicsősége rajtad megláttatik.”

Prédikáció: „Elhívásunk, hogy serkenjünk fel és ragyogjunk!”

Záróének: #595 “Let Every Lamp Be Burning”

Záró imádság

Igehirdetés: Elhívásunk, hogy serkenjünk fel és ragyogjunk

A felszólítás, hogy kelj fel és világíts Írta: Raquel Arrais

Bevezetés

Ma délelőtti Biblia-tanulmányozásunkat az Ézsaiás 60:1 igeverssel kezdjük: „*Kelj fel, világosodjál, mert eljött világosságod, és az Úr dicsősége rajtad feltámadt.*” Ézsaiás arra szólít bennünket, hogy keljünk fel és világítsunk, mert a fény „elérkezett” hozzánk.

Ellen White is a „felkelés és világítás” képét használja egy igen erőteljes üzenetében: „Ha valamikor is itt volt az ideje a Hetednapí adventisták történelme során, hogy felsejjenek és ragyogjanak, akkor az most van. Nem szabad sajnálni a hangot a harmadik angyal üzenetének hirdetésére, [és ez a hangos kijelentés része szolgálatunknak a világ felé]. Senki se hagyjon holmi világi tekintély elvesztésétől való félelem miatt kárba veszni egyetlen fénysugarat sem, ami a minden világosság Forrásától származik. Erkölcsi bátorságra van szükség Isten munkájának végzéséhez ezen utolsó napokban, de ne az emberi bölcsesség lelkülete vezessen bennünket. Az igazság legyen mindenekelőtt, a legértékesebb számunkra! Akik a világgal akarnak járni, hadd járjanak a világgal.”¹

Kelj fel, világosodjál, mert eljött világosságod, szólít fel Ézsaiás próféta.

A *felkelni* azt jelenti, hogy felállni a fekvő, vagy ülő helyzetből, odafigyelni valamire, felismerhetővé válni, felemelkedni. Ez azt jelenti, hogy ma kell felkelnünk és láthatóvá válnunk. A felemelkedés azt is jelenti, hogy a következő, magasabb szintre kell lépnünk.

Továbbléptünk már vajon a következő, magasabb szintre? Olyan világban élünk, mely az ujjbegyünk mozgására szűkül, a laptop, a tablet, a Wi-Fi, a Bluetooth, a Facebook és a Twitter használatára. A csúcstechnológia gyors ütemű fejlődése vajon tényleg azt mutatja, hogy az emberiség a civilizáció magasabb fokára emelkedik? Egyesek szerint igen.

A tudomány és a kommunikáció ily nagy ütemű fejlődése közben mégis olyan riasztóan ijesztő sötétség uralkodik, amely érinti úgy a nemzetiségeket, a korosztályokat, az oktatást, a kultúrát, mint a foglalkozásokat. Sötétség, mely próbára teszi mindnyájunk emberségét és aláássa lelkiségünket, különösen azokét, akik kereszténynek, vagy hetednapí adventistának vallják magukat.

Mi ez a sötétség, amiről beszélek? Nézzünk körül a világban! Tekintsünk gyülekezetünkre! Vizsgáljuk meg munkahelyünket, otthonunkat, vagy felsőoktatási intézményeinket és a környezetünket! Sötétség uralkodik-e bármelyikben is ezek közül?

Nőként és a női szolgálatok munkatársaként a következőkre hívnám fel a figyelmeteket:

- Amíg minden harmadik nő valamilyen bántalmazást szenved el élete során, addig sötétség van a világban.
- Amíg a nemi szervek megcsonkítása és a gyermekkori házasságok, a hozománykényszer, a becsületbeli gyilkosságok, a szexuális erőszak, a fizikai és verbális bántalmazás, a munkahelyi diszkrimináció létezik, – megdöbbentő módon még lelkészeink otthonában és főiskoláinkon is - addig sötétség van a világban.

¹ Ellen G. White: *Dicsőséges Krisztus* 358.o.(Hagerstown, Maryland: Review and Herald Publishing Association, 1999)

- Amíg évente 1,2 millió gyermek válik gyerekkereskedők áldozatává, addig sötétség uralja a világot.

Igen, nagy a sötétség. Sűrű, bemocskoló és mindent elborító sötétség. Nekünk szól Ézsaiás felhívása. Nekünk, akik e külső- belső sötétség sűrűjében élünk, nekünk, akik lányainknak, nővéreinknek, az édesanyáknak és a feleségeknek szeretnénk szolgálni: „Kelj fel, világosodjál, mert eljött világosságod, és az Úr dicsősége rajtad feltámadt. Mert íme, sötétség borítja a földet, és éjszaka a népeket, de rajtad feltámad az Úr, és dicsősége rajtad megláttatik.” (Ézsa 60:1-2)

Ézsaiás ahhoz a néphez szól, amely mintegy 120 évvel az ő szolgálata után majd a babiloni fogság sötétségébe kerül. Tudja, hogy Izrael népe már több sötét korszakot is elszenvedett történelme során; az egyiptomi fogságot és az asszírok támadásait. Ahhoz a néphez, amely annyira hozzászokott a sötétségtől való félelemhez, a néphez, mely láthatóan minden reményességét elveszítette. A próféta a félelemtől való szabadulást jövendöli, reményt ad a kétségbeesés idején. Mintha csak ezt mondaná nekik: eljön a sötétség, de nem kell örökre elborítania benneteket, a reménytelenség éjszakája a napkelte fényes, dicsőséges hajnalához vezet! Isten ígérete és felhívása egyszerű: „Kelj fel, és ragyogj!” Ne félj többé! Engedd el az erőszak sötétségét! Ragyogj az Isten dicsőségének fényében, ami kizárólag Tőle származik!

Oly könnyen figyelmen kívül hagyjuk Ézsaiás szavait. Mégis meg kell tanulnunk meghallgatni Isten igéjének hozzánk szóló üzenetét, ha helyt akarunk állni a ránk váró erkölcsi, társadalmi és kulturális viharok megterhelő forgatagában.

Mit mond tehát Ézsaiás?

Ez egy világos üzenet

Először is, a világos üzenet az, hogy Isten, maga a fény, a világosság. A zsoldáros már biztosított erről bennünket: „Az Úr az én világosságom és üdvösségem: kitől félek?” (Zsolt 27:1). Ám Izrael népe, ahogy mi is oly gyakran, tévedett. Saját erejében bízott és az önmagában látott fényt elegendőnek vélte az előtte álló út megtételéhez. És ez az én-központú hozzáállás csakis a fogsághoz vezethetett. Ezekhez a maguk készítette láncok fogságában raboskodó emberekhez szól Isten igéjének üzenete: Térjetez magatokhoz az önámításból és nézzetek fel, az ott az Úr világossága! Azzal a világossággal szívetekben és kezetekben keljetez fel, és ragyogjatok! (Ézsa 60:1-2, a szerző átdolgozásában).

Amikor Izrael ezzel a fényvel – Isten világosságával – ragyog, a környező népek odagyűlnek megtapasztalni a hajnal ragyogását, az új nap fényét, ami rájuk köszöntött. „És népek jönnek világosságodhoz, és királyok a néked feltámadt fényességhez.” (3. v.). Az új nap azonban nem az öndicsőítés, hanem a teljes bizonyágtétel fenséges eseménye. Isten nem csupán a sötétség fogságából szabadítja ki Izrael népét, hanem a világosság közvetítőjévé teszi őket. Őket eszközül használva mutatja meg minden népnek Isten, Aki maga a világosság, hogy Ő a sötétség minden formáját megszüntetni és az Ő ragyogó világossága fog fényleni. Az Ő világossága legyőz minden emberi sötétséget.

Lássuk most a próféta üzenet mai jelentőségét, ami ma ugyanolyan fontos, mint Ézsaiás idejében volt. Jézus ezt mondta: „Ti vagytok a világ világossága... Úgy fényljetek a ti világosságtok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.” (Mt 5:14, 16). Jézus nem arra szólítja fel a keresztényeket, hogy igyekezzenek ragyogni, hanem, hogy engedjék az Ő világosságának tiszta sugarait átragyogni magukon a világ felé.”²

Ez itt a lényeg. Ha tudjuk, hogy világításra hívtunk el, akkor engedjük, hogy az a fény átragyogjon rajtunk. Az Atya életünkön, tetteinken, és szolgálatunkon átragyogó fényének sugarai el fogják oszlatni a mai világ bántalmazó társadalmi és kapcsolati életében mindenütt uralkodó sötétséget.

² E. G. White, *This Day with God* (Washington, D.C.: Review and Herald Publishing Association, 1979), 316.

De mit jelent nekünk, Isten világosságának lenni a világban? Hogyan sugározhat rajtunk keresztül Jézus fénye?

Jézus világossága ragyog át felismerésünkön, hogy minden emberi lény Isten képmására teremtett, és mindnyájan Isten gyermekei vagyunk. Az Ő családjának tagjaiként el kell ismernünk az egész emberi sokszínűség egységét, észak és dél, kelet és nyugat, fekete és fehér, férfi és nő, fiatal és idős egységét. Ha ezt az egységet felismerjük, a bennünk és rajtunk átsugárzó fény még a bántalmazás és a gyűlölet legsötétebb zugaiból is el fogja űzni a sötét árnyakat.

Jézus világossága ragyog át rajtunk szereteteli és kegyelmes tetteink által. Az Úr elhívottaiként mi vagyunk Ézsaiás látomásának megtestesítői. Ebben a vonatkozásban nevez minket Jézus az Ő világosságának, ha tükrözzük a Tőle áramló fény sugarait. Szelíd, békétűrő életre hív minket. Az igazság és jogosság iránti éhséget és szomjúságot kínálja nekünk. Elvárja tőlünk, hogy Őt tükrözzük irgalmasságunkkal, tisztaszívűségünkkel, hogy hamar megbékéljünk ellenségeinkkel. Társkapcsolati hűséget, igazságot, a bosszúállás elvetését, imádságot és böjtlést vár el tőlünk. Ezek Jézus világossága tükrözésének engedelmes tettei, melyek sötétség borította környezetünkre áradnak.

Jézus világossága fénylik át rajtunk, ha a Lélek gyümölcseit teremjük. Ezek a gyümölcsök a következők: szeretet a gyűlölettel teli világban, öröm a bánat idején, békesség a konfliktusokban, türelem a haraggal szemben, kedvesség az élet durvasága ellenére is, a gonoszságot legyőző jóság, a tisztességtelenséget elűző hűség, gyengédség a durvaság terepén és önuralom az önzés világában.³

Általános, teljes körű üzenet

Másodsor, Ézsaiás rámutat a ránk áradó fény teljes körű, mindent érintő természetére. Gyökeres változást hoz életünkbe, amikor Isten világossága elosztatja szívünk sötétségét.

Isten Lelke átforgalmazza lelkületünket, hogy többé ne a magunkéi legyünk, hanem az Övé, hogy az Ő akaratát cselekedjük, az Ő útján járjunk, az Ő dicsőségét tanúsítsuk, felkaroljuk testvéreinket, és hogy őrizzük a világosságot környezetünk sötétségének elosztatására.

Értelmünk megszabadul a sötétség és a bűn bilincseitől. Gondolkodásunk központja szabadon befogadhatja Isten látásmódját az életről, hogy szembeszálljon a világ sötétségével, alakítsa értelmünk megújulását, hogy felismerhessük: „mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata.” (Róm 12:2).

Testünk a Szentlélek megújító hatása alá kerül. Felismerjük testünk szentségét, mint Isten templomát. E szentség megőrzésének felelőssége nem csupán saját testünkre vonatkozik, hanem minden emberi lényére, akivel csak találkozunk.

Vágyaink már nem a sötétség mélységéből erednek, hanem, az Isten által nekünk szánt tiszta, megszentelt élet elnyerésére irányulnak. A világosság ezáltal átalakítja indulatainkat és érzelmeinket, hogy emberi kapcsolatainkban ne lépünk tiltott területre és Isten szerető gondoskodásának határain belül maradjunk.

Kapcsolatainkat már nem a belőlük származó előnyök határozzák meg, hanem az Isten világosságából eredő melegsívűség. Nem az ereinkben folyó vér határozza meg kapcsolatainkat, hanem Jézus vére, mely mindnyájunkat az Ő gyermekévé tesz.

Igen, a fény hordozóiként el kell oszlatnunk a sötétséget. Világosságot árasztunk, amikor a munkánkban, otthonunkban és gyülekezetünkben nyilvánosan kiállunk a jogosságért és az igazságért. Elhomályosítjuk ezt a fényt, ha elnézzük a büszkeséget, a féltékenységet, irigységet, a viszálykodásokat, a bántalmazást

³ Lásd Galata 5:22-26 és Jakab 3:17, 18.

és az erkölcstelenséget. Nem árasztathatunk fényt és nem is járhatunk tovább a világosságban, ha gyűlölet él szívünkben testvéreink iránt, vagy ha szemet hunyunk a bántalmazás felett.

Szolgálatra hívó üzenet

Harmadszor, Ézsaiás a szolgáló életre buzdít. A fényesen ragyogást gyakran valamiféle erőteljes, megkülönböztető, dicsőséges megjelenésként értelmezik. A próféta azonban figyelmeztet bennünket, hogy a valódi világosság a szolgálatban mutatkozik meg.

A Szentírás gyakran és mélyrehatóan foglalkozik a szolgálat témájával. Ézsaiás már a 42. és 53. fejezetben is utal rá, hogy a Messiás szolgálóként érkezik mindenféle külső ragyogás nélkül. Ránézésre olyan lesz, mint környezetében a legkisebbek. **Mégis ebben az átlagosságban rejlett Krisztus hatalma: a szeretet ereje, az alázatos szív hatalma, az önfeláldozó élet ereje.**

Jézus a szegények között élt, az elnyomottak és kitaszítottak között, felemelte a lesújtottakat és bántalmazottakat és végül kereszthalált halt. Az isteni hatalom legdicsőségesebb megnyilvánulását semmiféle külső dicsőség nem jellemezte. A hatalom és dicsőség leghatalmasabb megnyilvánulása sötétségben és rútságban jelent meg. Ezért volt bolondság az evangélium a görögök, botrányos a zsidók és tréfa a rómaiak szemében. Egyikük sem volt képes megérteni Jézus szolgálatát, ahogy a keresztből áradó megváltó kegyelmet sem.

Jézus valódi világossága a szolgálatban jelenik meg. A felhívás, hogy keljünk fel és világítsunk, a Szentlélektől kapott fényvel kapcsolatos. Ez a fény az, ami elűzi a sötétséget. Ez a világosság szólít a felszerkenésre és ragyogásra, hogy azzá váljunk, amiért teremtettünk. Isten népének példát kell mutatnia amióta csak Isten megígérte Ábrahámnak, hogy a hűséges bizalmi kapcsolat Ővele a nemzetekre áradó áldások csatornája lesz. Gazdagon áldottak lennénk, ha a szolgálatra való elhívás szerint élnénk. És engedelmisségünk által a világ is áldásokban részesülhetne. A sötétség megszűnése lenne a jellemző.

A felhívás üzenete

Negyedszer, Ézsaiás üzenete arra szólít fel bennünket, hogy világosságunkkal ragyogjunk a sötétségben, olyan fény legyünk, mely eloszlatja a sötétséget. Jézus megbízása számunkra: „*Ti vagytok a világ világossága... Úgy fényljetek a ti világosságtok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.*” (Mt 5:14; 16).

Pál apostol így emlékeztet minket: „*Mert valátok régen sötétség, most pedig világosság az Úrban: mint világosságnak fiai úgy járjatok. (Mert a világosságnak gyümölcse minden jóságban és igazságban és valóságban van), Meggondolván, mi legyen kedves az Úrnak. (Eféz 5:8-10).* Ez a mi elhívásunk és meg kell találnunk a módját, hogyan éljünk az Ő tanítványainak közösségként.

A küldetés

Jézus azzal bízott meg bennünket, hogy világosságot sugározzunk a sötétségben [engedjük az Ő fényét magunkon átragyogni] és világítsunk rá a rosszra. „*És ne legyen közösségetek a sötétségnek gyümölcstelen cselekedeteivel, hanem inkább meg is feddjétek azokat.*” (Eféz 5:11).

Egyértelműen az a feladatunk, hogy lámpásunkkal a világ homályos sarkaiba világítsunk és a sötétség kiűzésével fényt vigyünk mindenhová. Ellen White arra buzdít, hogy még akkor is változtassunk közösségeinken, ha megpróbáljuk, személyes nehézségekbe ütközünk a sötétség eloszlatása során: „*Isten különböző közösségekbe szórta szét gyermekeit, hogy az igazság világossága ragyogjon a világot elnyelő erkölcsi sötétség közepette. Minél sűrűbb körülöttünk a sötétség, annál fontosabb, hogy világítsunk. Talán igen nehéz és próbára tevő körülmények közé kerülünk, ez azonban még nem bizonyíték arra, hogy nem pontosan ott élünk, ahová a gondviselés szánt minket.*” (BT6 182.o.)

Számunkra, lányok, asszonyok számára az a felhívás, hogy szánjunk időt a változtatásra. Ugyan milyen kis változásokat hozhatunk? Milyen szikrát csíholhatunk, mely beleragyogatja Isten fényét a sötétségbe, amiben leányaink, nővéreink és a feleségek élni kénytelenek? Mi a feladata ma a női szolgálatok munkatársainak?

Az adventista női szolgálatok munkatársainak hat fő feladata

„Érints meg egy szívet és érd el világomat!” Ez az Adventista Női Szolgálatok osztályának mottója. Célunk minden rászoruló megsegítése. A nőket globálisan érintő hat főbb problémás területen igyekszünk e feladatot ellátni. A bántalmazás, az analfabetizmus, a munkahelyi túlterheltség, a nincstelenség, az egészségügy és az oktatás területein.

Visszaélések és erőszak: A statisztikák szerint világszerte minden harmadik nő szenved el fizikai és szexuális erőszakot élete során. A gyermekkereskedők által évente eladott 1,2 millió gyermek 80%-a lány. Ezen általános segélykiáltás miatt indította el az ADRA (Adventist Development and Relief Agency) és a Női Szolgálatok Osztálya 2009 októberében az **enditnow®** érdekképviselési kampányt az asszonyok és lányok elleni erőszak megállítására.

Azóta világegyházunk hét osztálya fogott össze, hogy az **enditnow®**, a Hetednapos Adventista Egyház aktív és élő programja maradjon. A következő osztályok támogatják a kezdeményezést: a Gyermekszolgálatok Osztálya, az Oktatási Osztály, a Családi Szolgálatok Osztálya, az Egészségügyi Szolgálatok, a Lelkeszi szolgálatok, a Női Szolgálatok és az Ifjúsági Szolgálatok Osztálya. Nagy felelősségünk ma az **enditnow®**.

Nincstelenség. A világon élő 1,2 milliárd nincstelen ember 70%-a nő. Úgy tűnik, a szegénység női arculatot vett fel. **E sebhely begyógyítása jelenleg a feladatunk.**

Az egészséget fenyegető veszélyek. A nők egészségét veszélyeztető kockázatok közé tartozik a társadalmi, politikai és ipari tényezők által okozott lélektani, társadalmi és fizikai fenyegetettség. A nő egészségének minősége közvetlenül befolyásolja saját életét és családjáé jólétét. A gyenge egészségi állapot képtelenné teszi a nőt az Isten munkájában való teljes részvételre. Szinte minden ötödik nő él át depressziós időszakot élete folyamán. Az Egészségügyi Világszervezet szerint 2020-ra a depresszió lesz a második legelterjedtebb betegség a világon. **Ennek az elfogadhatatlan tehernek az eltávolítása jelenleg a feladatunk.**

Munkaterhelés. A nők a világ minden táján, minden kultúrában szenvednek a munkahelyi túlterheltségről. A nőknek kell elvégezniük a világ munkamennyiségének kétharmadát, ami ráadásul hosszú munkanapokkal és alacsony bérekkel jár. Ehhez jönnek még a házimunkával és gyermekneveléssel töltött hosszú órák. Így alig jut idejük önmagukra, pihenésre és feltöltődésre, társadalmi és lelki növekedésre. **Feladataink közé tartozik jelenleg az is, hogy segítsünk egyensúlyt teremteni a munka és a szabadidős tevékenységek között, lehetőséget mutassunk a lelki növekedésre és rámutassunk a Szentlélek vigasztalására.**

Oktatásügy. Az oktatásban való részvétel minden ember alapvető emberi joga. A nőknek szükségük van a tanuláshoz való egyenlő jogokra a jobb egészség, a megfelelőbb táplálkozás, saját és családjuk életminőségének javítása érdekében. **Feladatunk ma: elérni, hogy a lányok is tanulhassanak az oktatás minden szintjén.**

Írástudatlanság. A világon élő 163 millió analfabéta 63%-a nő. A lányok még a tehetősebb országokban is kevesebb képzésben részesülnek, mint a fiúk. Az írástudatlanság erősen kötődik az alacsonyabb társadalmi rétegekhez, a szegénységhez és a rossz általános egészségi állapotokhoz. Az analfabetizmus a szegénység csapdájának ördögi körében tartja a nőket. Gyermekükkel együtt tartós nincstelenségre ítéli őket. S ami még fontosabb, az írni-olvasni tudó nők a Biblia olvasásának ajándékában

is részesülhetnek. **Feladatunk ma minden nő számára lehetővé tenni a betűk világának megismerését, kezükbe adva ezzel az önképzés kulcsát.**

Fel kell serkennünk és világítanunk ebben a nőket sújtó sötétségben ahhoz, hogy szembenézzünk ezekkel a kihívásokkal. Szélesre kell tárunk a Jézusban élt új élet távlatainak kilátását, hogy megszabadítsuk otthonunkat, gyülekezetünket, munkahelyünket és környezetünket a bántalmazásoktól. **Ez ma minden adventista feladata és felelőssége.**

Befejezés

Mi vagyunk a világ világossága. Elhalványítjuk, sőt még ki is olthatjuk ezt a fényt, ha megtűrjük a büszkeséget, az irigységet, féltékenységet, versengéseket, bántalmazást és erkölcstelenséget. Elhívásunk arra szólít, hogy széles sávban, messzire világítsunk a sötét helyeken; de a saját lámpásunkat kell vinnünk, fényünk nem keveredhet más lámpák fényével.

Mindnyájan egyénileg tükrözzük Isten dicsőségét. El kell hagynunk komfortzónánkat és világítanunk a sötét világban azzal, hogy nyilvánosan kiállunk az igazság és jogosság mellett a munkahelyünkön, otthonunkban és gyülekezetünkben. Itt az idő, keljünk fel és ragyogjunk!

Bárcsak közösen ezt vallanánk: „Mert nálad van az életnek forrása; a te világosságod által látunk világosságot.” (Zsolt 36:10)!

Menjünk, és ne feledjük: „Kelj fel, világosodjál, mert eljött világosságod, és az Úr dicsősége rajtad feltámadt. Mert íme, sötétség borítja a földet, és éjszaka a népeket, de rajtad feltámad az Úr, és dicsősége rajtad megláttatik.” (Ézsaiás 60:1-2).

Ötlet a foglalkozás vezetőjének:

Szemléltető eszközként egy-egy gyertyát gyűjthetünk az Női Szolgálatok Osztálya mind a hat, kihívást jelentő feladatának bemutatásához.

A fény őrzője⁴
Történet Ellen G. White emlékkönyvéből

Mary apukája világítótorony-őr volt. A világítótorony egy magas épület a tengerparton, amelynek a legfelső szobájában egész éjjel erős fényű lámpák világítanak. A fények figyelmeztetik a hajósokat, hogy ne kerüljenek közelebb a veszélyes partszakaszokhoz, ahol hajótörést szenvedhetnek. Mintha ezt mondanák: „Vigyázzatok, tengerészek! Ne gyertek közelebb, mert itt homokzátonyok és sziklák vannak! Nagyon figyeljete, hogyan és merre hajóztok, különben odaveszhettek!”

A világítótorony-őrök annak idején ott laktak a torony épületében, hogy felügyeljék a lámpákat. Nem volt elektromos áram, hogy csak úgy fölkapcsolják a villanyt. Helyette minden lámpában egy óriási kanóc égett, amit rendszeresen visszavágtak és mögötte tükrös reflektorok, amik felerősítették a gyertyabél fényét.

Egyik délután Mary teljesen egyedül volt otthon, a világítótoronyban. Édesapja már visszavágta a kanócokat és a lámpák készen álltak, hogy világítsanak, amikor leszáll az est. Mivel élelmet kellett vásárolnia, kiment a szárazföldre a sziklás, homokos ösvényen át, ami csak apály idején, két-három órán keresztül volt járható. A világítótorony különben mindig vízben állt. Mary apukája szeretett volna hazaérni, még mielőtt a víz újra elborítja az ösvényt. Közeledett az este és a tenger felől feltámadt a szél. Vihar közeledett. Hatalmas hullámok csapkodták a sziklákat és a szél csak úgy süvített a torony körül.

Mary édesanyja már nem élt, ő mégsem félt egyedül, mert édesapja megígérte, hogy hamarosan visszatér.

Néhány rossz külsejű férfi settenkedett a sötétben egy nagy szikla mögött. Mary apukájára vártak, mert látták, amikor a szárazföld felé távozott. Vajon kik voltak azok? Hajóroncs-fosztogatók voltak, akik a parton lesben álltak. Amikor egy hajó zátonyra futott, vagy sziklának ütközött, ők azonnal odasiettek. No, nem azért, hogy segítsenek a legénységen, hanem, hogy elrabolják a rakományukat és kifosszák őket.

A gonosz rablók tudták, hogy a világítótoronyban csak egy kislány van egyedül. Úgy tervezték, hogy egész éjszakára a szárazföldön tartják az apukáját. Tudták, hogy a torony fénye nélkül a drága rakománnyal megrakott hajók a sötétben majd a szikláknak ütődnek, és ők még hajnal előtt könnyedén kifoszthatják őket. Milyen kegyetlenek és gonoszok voltak, hogy még a hajók legénységének halálát sem bánták volna!

⁴ Ernest Lloyd: *Történetek Ellen G. White emlékkönyvéből* (Nampa, Idaho: Pacific Press Publishing Association, 1949, 2012). *Engedéllyel felhasználva.*

Mary apukája a városban megpakolta bevásárló kosarát és indult vissza a toronyba. Tudta, hogy nemsokára ideje lesz meggyújtani a lámpákat. Amikor az átkelőhely közelébe ért, a rablók rárontottak leshelyükről. Földre lökték, és kezét-lábát összekötötték. Aztán egy pajtába hurcolták és reggelig ott hagyták. Egyszerűen csak kinevették, amikor könnyögött nekik, hogy engedjék el. Ketten vele maradtak, míg a többiek visszasiettek a tengerpartra.

„Szegény, drága kicsi Marym, mit fogsz most csinálni? - sírt Apa magában a viskó padlóján fekvé. - Nem lesz, aki meggyújtja a lámpákat. Sok hajót kifoszthatnak, és sok matróz odaveszhet.”

Mary a torony keskeny ablakán át a partot figyelte, mert tudta, hogy már ideje lenne édesapjának visszatérnie. Amikor a kis szoba órája elütötte a hatot, a kislány tudta, hogy a víz nemsokára elborítja az átkelőhelyet.

Telt az idő, az óra már a hetet is elütötte. Mary még mindig a partot figyelte, de édesapját semerre sem látta. Nyolc órára az átjáró már majdnem teljesen vízben állt, csupán egy-két kőszikla csúcsa látszott ki belőle. „Ó, Apa, siess! – kiáltotta a kislány, mintha édesapja hallaná – hát elfeledkeztél a kislányodról?” Ám csak a vihar közeledtének biztos jelei, az egyre magasabb hullámok csapkodásának dübörgése és a szél egyre erősödő süvítése válaszolt neki. Most már biztosan nem lesz fény ma éjjel a világítótoronyban.

Marynek eszébe jutottak édesanyja szavai: „Mindig, minden helyzetben imádkoznunk kell! Imádkozzunk, ha bajba kerülünk!” A kislány gyorsan letérdelt, és így imádkozott: „Kérlek, Uram, mutasd meg, mit tegyek. Áldd meg apukámat és hozd vissza őt épségben.”

A víz már teljesen ellepte az átjárót. A Nap már több, mint egy órája lenyugodott és a vihar sötét fellegei a felkelő Hold fényét is eltakarták.

A rablók a partot figyelték. Szikláknak ütődött hajókat keretnek. Azt remélték, hogy a torony fénye nélkül a tengerészek azt hiszik majd, messze bent járnak a nyílt vízen.

Mary abban a pillanatban eldöntötte, hogy megpróbálja meggyújtani a lámpákat. De mit tehet egy kicsi lány? A lámpák annyira magasan voltak, hogy nem érte el őket. Fogta a gyufát és egy sámlival a lámpák alá állt, de még így sem volt elég magas, hogy elérje őket. Odavitt hát egy kisasztalt és arra tette a sámlit. Ám hiába mászott fel az építményre, még így sem érte el a lámpák kanócát. „Ha lenne egy botom, rákötném a gyufát és úgy elérném a kanócokat.” – gondolta a kislány. De sehol sem talált botot.

Már szinte orkánerejű vihar tombolt. A nyílt vízen hajózó tengerészek a partot fürkészték, keresték a torony fényét. Aggodalommal pásztázták szemükkel a partot a fényeket keresve. Merre lehetnek? Rossz irányba haladnak talán? Nem tudták, merre menjenek. A fosztogatók pedig türelmetlenül várták, hogy egy hajó végre a szikláknak csapódjon.

A pajtában Mary apukája egész idő alatt azért imádkozott, hogy Isten vigyázzon az ő drága kislányára a sötét, magányos világítótoronyban, és valahogy őrizze meg a tengerészeket a hajótöréstől.

Magányában és félelmében Mary már éppen le akart ülni, amikor eszébe jutott édesanyja nagyméretű, régi Bibliája, amit az alsó szobában tartottak. De hogyan is merne a drága Bibliára ráállni? Szörnyű dolognak tűnt ezt tenni. „De talán életmentő lenne. – gondolta – Vajon megengedné édesanyám, ha itt lenne?”

Mary villámgyorsan fölcipelte a hatalmas könyvet és a sámlira alátette, az asztalra tette. Aztán fogta a gyufásdobozt és tiszteletteljesen rálépett édesanyja drága Bibliájára, majd a sámlira. Felágaskodott. Igen! Így már elérte a lámpabeleket! Meggyújtott egy gyufát és egy pillanat múlva ragyogó fény töltötte be a szobát. A fény messzire világított a sötét, haragos hullámok fölött.

Mary apukája is észrevette a torony fényét a pajtából, és hálát adott Istennek, amiért segítséget küldött a veszély idején. A tengerészek is meglátták a fényt el tudták kormányozni hajójukat a szikláktól. A fosztogatók is látták a fényt, ami megghiúsította gonosz terveiket és nagyon mérgesek lettek.

A torony lámpái azon a viharos éjszakán végig árasztották fénysugaraikat a felkorbácsolt habok fölött, és reggel Mary apukája is kiszabadult a fészerből. Nemsokára hazaért a világítótoronyba és megtudta, hogyan állt helyt kislánya hűségesen a vihar sötét óráiban.

family.adventist.org/childrens-stories-keeper-of-the-light/
[Scrapbook Stories of Ellen G. White](#). Engedéllyel felhasználva...

[BELSŐ RAGYOGÁS]

Az erősebb lelki élet építésének 21 módja⁵

Írta: Victor M. Parachin

Engedéllyel felhasználva

*„Kelj fel, világosodjál, mert eljött világosságod, és az Úr dicsősége rajtad feltámadt. Mert ímé, sötétség borítja a földet, és éjszaka a népeket, de rajtad feltámad az Úr, és dicsősége rajtad megláttatik.
Ézsa 60:1-2*

Mielőtt megtanulnánk, hogyan világítsunk e sötét világban, elsőként meg kell értenünk, mit jelent, hogy Jézust tegyük a közsziklánkká, menedékünké és mindenben mindenünké. „Az erősebb lelki élet építésének 21 módja” utat mutat, hogy melyik ösvényen járjunk, miután felserkentünk, és hogyan világítsunk, bárhová is helyezett minket Isten.

Mivel egyre inkább elüzletiesedő, anyagiasodó és szekuralizálódó kultúrában élünk, gyakran nem könnyű lelki életünk fejlődését fenntartani.

Nagy kihívás napjainkban, amikor az idők nem kedveznek a lelki növekedésnek, hogyan neveljük, tápláljuk, gyógyítsuk a lelkünket. Hogyan állítsuk helyre és hogyan újítsuk meg? Íme, 21 gyakorlatias tanács az erősebb lelki élet építésének támogatására.

1. Folyó legyél, ne ingoványos mocsár!

A Biblia ezt mondja: „Aki hisz én bennem... élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből.” (János 7:38). Ne feledjük, ez a hegyi forrásból eredő patak, mely életadó, friss vizet ad. A mocsár pedig áporodott és életet pusztító. A mocsár összegyűjti és magában tartja a belé folyó vizet. Ne legyünk olyan emberek, akik felhalmozni szeretnének mielőtt egy kicsit is továbbadnának!

Keresztényként engednünk kell az áldást magunkon keresztül áradni másokra. A lelki megrekedés, az érzelmi elszigetelődés és értelmünk cinikussá válásának veszélye fenyeget, ha felhalmozzuk és elzárjuk életünk áldásait. Határozzuk el, hogy ledöntjük a gátakat és engedjük, mint folyót áramlani az áldásokat. A frissesség az áramlásban van.

2. Vegyük észre az áldásokat!

Túl gyakran természetesnek vesszük az életünkre áradó áldásokat. Próbáljuk ki a következő lelki gyakorlatot! Az első nap végén nevezzünk meg egy áldást, amit egy családtagunkon keresztül kaptunk. A második nap végén egy szomszédunk által kapott áldást nevezzünk meg. A harmadik napon egy baráttól kaptat. A negyedik egy kolléga által kapott áldást. Az ötödiken egy idegentől kaptat. A hatodik nap végén egy gyermek által kapott áldást nevezzünk meg. A hetedik egy olyan áldást azonosítsunk, amit egy „ellenségünk” közvetítésének köszönhetünk.

3. Legyünk olyanok, mint Mózes! Mindig áldó szavakat mondjunk!

A Biblia egyik legszebb és legeggyüttérzőbb szakasza a Mózes által elmondott áldás:

**„Áldjon meg tégedet az Úr, és őrizzen meg tégedet.
Világosítsa meg az Úr az ő orcáját te rajtad, és könyörüljön te rajtad.
Fordítsa az Úr az ő orcáját te reád, és adjon békességet néked.”**

4Mózes 6:24-26

⁵ Victor M. Parachin. Engedéllyel felhasználva <http://www.vibrantlife.com/?p=199>. „AZ erősebb lelki élet építésének 21 módja”, Lelki egészség, Január 12.

Olyan kreatívan használjuk a nyelvet, hogy csak felemelő, bátorító, buzdító és áldó szavakat szóljunk a többeknek. Saját lelkünk is megerősödik, miközben ezeket a szavakat kiejtjük.

4. Erősítsük közösségi imaéletünket!

Töltsünk több időt közös imádsággal! Hozzuk barátaink tudomására, hogy bármikor hajlandók vagyunk velük együtt imádkozni. Rendszeresen vegyünk részt kiscsoportos imaalkalmon és imaláncban.

5. Lépünk hitünk magasabb fokára!

A lelki növekedés azt jelenti, hogy időről időre magasabb szintre kell lépünk. Miért ne követnénk inkább Isten vezetését és engednénk az Ő tervét fejlődni, ahelyett, hogy megpróbálunk mindent a helyére tenni, mielőtt valami fontos dologba kezdenénk? Ez előrelépést jelent a hitben és az Istenbe vetett bizalmunkban, hogy Ő majd mindent megad, ami a sikerhez szükséges.

6. Segítsünk valakinek hite helyreállításában!

Szánjunk időt ma egy megsebzett szív gyógyítására. Tegyük szívességet valakinek, akinek valóban nagy szüksége van egy barátira. Vagy segítsünk egy összetört álm helyreállításában. Tegyük meg ma mindent, ami Isten feltétlen szeretetét tükrözi.

7. Legyünk hálataltek!

Minden napot azzal kezdjük, hogy hálát adunk Istennek az újabb nap ajándékáért. Tegyük ezt akkor is, ha az előttünk álló nap félelmetesnek tűnik. Minden este imádságban köszönjük meg Istennek az eltelt nap óráit! Akkor is tegyük ezt, ha nagyon nehéz napunk volt.

8. Fejlődjünk együtt!

Csatlakozunk valakihez, aki szintén növekedni szeretne lelkileg! Találkozunk hetente egyszer igét tanulmányozni és lelki dolgokról beszélgetni. Egyik barátom, aki felelős beosztásban dolgozó, elfoglalt vezető Torontóban, hat hónapon át rendszeresen találkozott egy másik emberrel, hogy a Bibliát tanulmányozzák. „Attól függetlenül, mennyire zűrös volt a napirendünk, minden héten találkoztunk ebédidőben, egy belvárosi gyülekezetben, ahol szívesen biztosították nekünk a helyet. Nagyon jó hónapok voltak, melyek nagy lelki növekedéshez vezettek.” - mondja. Kövessük figyelemmel lelki életünk növekedését!

9. Szolgáljunk!

Találjunk módot a környezetünkért végzett szolgálatra! Különösen olyan dolgokban, amit nem fognak viszonzni, mint például a szemétszedés a köztereken. Olvassuk el János 13:1-5 igehelyen, mit cselekedett Jézus és hasonlóképpen tükrözzük őt vissza.

10. Töltsünk egy kis időt csendes magányban!

A nyugalomban eltereljük gondolatainkat a problémáinkról és Isten igéjének értelmére összpontosítunk. Töltsünk időt a tömegtől és a zajos élettől távol! Minden nap biztosítsunk magunknak néhány percet az egyedüllétre. Csak mi és Isten. „A magány szigorúbbá tesz bennünket önmagunkkal szemben és gyöngédebbé mások iránt, mindkét irányban fejleszti jellemünket.”- jegyezte meg a filozófus, Friedrich Wilhelm Nietzsche.

11. Bőjtöljünk és imádkozzunk!

A Bibliában számos példát találunk a böjtöléssel összekötött imádságra. Ezsdrás 8:23 szerint: „*És böjtölének és a mi Istenünkhöz könyörgének annakokáért, és meghallgatott minket.*” Legközelebb, ha megkérnek, hogy sürgősen imádkozzunk valakiért, fontoljuk meg, hogy böjtöléssel kapcsoljuk össze az imádságot.

12. Bízunk aggodalmainkat Istenre!

Ez egy világos tanítása a Szentírásnak. „*Vessed az Úrra a te terhedet, ő gondot visel rólad...*” (Zsolt 55:23). Minden alkalommal ezt tegyük, ha aggodalom tör ránk.

13. Árasszunk szeretetet, bárhol is járunk!

Kalkuttai Teréz Anya tanácsa: „Akárhová mész is, szeretetet sugározz! Legelőször is a saját otthonodban. Senkit, aki hozzád fordult, ne engedj el anélkül, hogy jobbá, boldogabbá vált volna. Legyél Isten szeretetének élő kifejezője, az arc kifejezéssel, a szemedből áradó kedvességgel, mosolyod kedvességével, meleg üdvözlésed kedvességével!”

14. Tartsuk meg a fontossági sorrendet!

Legyünk tisztában vele, mi az igazán fontos, és mi az, ami nem. Fontoljuk meg a volt elnök, George Bush szavait: „Csodálatos, meleg családdal vagyok megáldva, és életem hátralévő részét azzal szeretném tölteni, hogy éreztessem velük mélységes szeretetemet és nagyrabecsülésemet. – mondta. – Egyik legfontosabb feladatom, amin még mindig dolgozom, hogy nagypapaként hatalmas sikereket érjek el. Azt szeretném, ha a becsületességem, a szolgálatom és a családom miatt emlékeznének rám.”

15. Törekedjünk a kiválóságra!

A Biblia ezt mondja nekünk: „*Valamit hatalmadban van cselekedni erőd szerint, azt cselekedjed;*” (Préd 9:12) Mindig legyünk a tőlünk telhetően legjobbak, bárhová is helyezett minket Isten!

16. Használjuk, különben elveszítjük!

Isten nagylelkűen mindnyájunknak különböző, egyedi lelki ajándékokat és képességeket ajándékozott. Használjuk őket, különben fennáll a veszélye, hogy elveszítjük őket! „Használd lelki ajándékaidat hűségesen, és növekedni fogsz; gyakorold, amit tudsz, és magasabb ismeretre jutsz.” – mondta a XIX. századi költő, Sir Edwin Arnold.

17. Elmélkedjünk a Szentíráson!

A Biblia tele van a vigasztalás, bátorítás és bölcsesség ígéivel. Tegyük szokásunkká a rendszeres, következetes bibliatanulmányozást! Gondolkodjunk el az olvasott ígéken! Tanuljunk meg egyes igazságokat kívülről is, hogy később fel tudjuk majd idézni őket!

18. Legyünk megbízhatók!

Tegyük meg, amit megígértünk, akkor is, ha kényelmetlen! Tegyük eleget minden kötelezettségünknek, a kicsiknek, és nagyoknak egyaránt. Tetteinkkel mutassuk meg a többieknek, hogy olyan emberek vagyunk, akiben meg lehet bízni, és akire lehet számítani.

19. Kérjük Istent, tegyen minket áldássá a mai napon!

Az Isten csodálatában való növekedés nagyszerű módja, ha arra kérjük Őt, hogy fordítsa életünket áldássá. Minden reggel kérjük ezt, még napi teendőink áttekintése előtt! Rövid, egyszerű imádságban kérjük. Például így: - „Drága Istenem, kérlek, tedd ma életemet áldássá valahol, valaki számára.” Ezután fordítsunk alapos figyelmet mindenkire, akivel a nap folyamán találkozunk, mivel Isten időnként nagyon meglepő módon válaszol imáinkra.

20. Töltsünk időt a természetben!

A zsoltárírók is hasonló módon gyűjtöttek lelki tanulságokat a természetben töltött idejük alatt. „Az egek beszélnek Isten dicsőségét, és kezeinek munkáját hirdeti az égboltozat.” (Zsolt 19:2). „Mikor látom egeidet, a te ujjaidnak munkáját; a holdat és a csillagokat, amelyeket teremtettél: Micsoda az ember, mondom, hogy megemlékezel róla?” (Zsolt 8:4-5). „Hegyek emelkedének fel és völgyek szállának alá arra a helyre, amelyet fundáltál nekik. Határt vetettél, amelyet át nem hágnak, nem térnek vissza a földnek elborítására.” (Zsolt 104:8-9).

21. Gyakoroljuk szabad akaratunkat!

Függetlenül attól, mi történik velünk, mindig szabadon választhatunk. Dönthetünk az öröm mellett a kétségbeesés helyett. Választhatjuk a szeretetet a gyűlölet ellenében. Dönthetünk a megbocsájtás mellett a bosszú helyett. Választhatjuk a növekedést a stagnálás helyett. Ne feledjük, a válság a legjobbat hozhatja ki belőlünk, de akár a legrosszabbat is! A döntés a miénk!

[VILÁGÍTÁS KIFEJÉ]
Kelj fel és világíts a környezetben: a Magvető szolgálat
Írta: Heather-Dawn Small

„Mert ebben az a mondás igaz, hogy más a vető, más az arató.” János 4:37

Jézus mondta ezt tanítványainak, amikor a szamaritánus asszonyt és az ő szavára Hozzá siető embereket látta. A tanítványok éppen visszatértek az eledellel, amit Jézusnak hoztak. Jézus azonban nem kért földi ételt. Inkább ezt mondta: „Az én eledelem az, hogy annak akarata cselekedjem, aki elküldött engem, és az ő dolgát elvégezzem.” (János 4:34). Jézus tudta, hogy az Ő dolga e földön Atyja akaratának végrehajtása. Te tudod, mi Isten akarata az életeddel?

Jézus a felé közeledő emberek tömegét látva azt mondta a tanítványoknak, hogy az aratnivaló, amiről úgy gondolták, hogy csak a jövőben lesz majd aktuális, azon a bizonyos napon, máris készen áll az aratásra (lásd Jn 4:35!). Ám most Jézus ezt követő szavaira szeretnék rámutatni: „És aki arat, jutalmat nyer, és az örök életre gyümölcsöt gyűjt; hogy mind a vető, mind az arató együtt örvendezzen. Mert ebben az a mondás igaz, hogy más a vető, más az arató.” (Jn 4:36-37).

Mit értett Jézus ezalatt? Nem nehéz megérteni hasonlatának alkalmazását, ha a vetés és aratás körforgására gondolunk. Egyes emberek elvetik az evangélium jó hírének magvát az emberek életében, míg mások learatják egy előttük járó dolgozó munkájának gyümölcsét.

Vajon teljesen megértjük mondandójának lényegét? Talán gyakran érezzük úgy, hogy csak bizonyos embereket hívtak el az evangélium „jó magvának” vetésére és aratására egyaránt. Úgy gondolunk rá, mint csak bizonyos emberek munkájára, mint a lelkész, a presbiterek, az evangélisták, a Biblia ismeretének ajándékával bírók, vagy a képzett Biblia-munkások feladatára. Többségünknek soha nem jutna eszébe, hogy mi magunk is elhívást kaptunk Istentől a magvetésre — vagy talán az aratásra. Azok a feladatok, azok a felelősségek a többieket terhelik, gondoljuk gyakran. János evangéliumának következő igéi azonban megváltoztathatják szemléletmódunkat:

Jézus azt mondja, hogy olyan emberek is aratnak, akik soha nem vetettek.

Felmerül a kérdés: **Vajon ki vetette el a magot?** Bárkik is tették, a vetésre összpontosítottak. Nem azzal törődtek, hogy más fogja learatni, amit elvetettek, hogy másé lesz az elismerés. Ők a magvetők voltak, akik a Jó hírt megosztották.

Lássunk most egy másik ismerős igeszakaszt, ami Isten életünkkel való céljáról szól!

„Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében.” (Mt 28:19).

Isten itt **minden** hívőt, mindnyájunkat arra szólít, hogy menjünk, és mondjuk el a jó hírt a világnak. Kétségtelen, hogy az evangélium megosztásának módjai különbözők lehetnek. Az Istentől kapott lelki ajándékok, a tehetség és képességek különbözőek. Egyik ember tanító, a másik háziasszony. Az egyik orvosi műszerész, a másik építész. Bármilyen munkát is végzünk a rezszi fedezése érdekében, sose feledjük, hogy nem az a legmagasabb célunk! Az egy út, amit Isten életünk céljának teljesítéséhez adott nekünk. Ez a cél pedig, hogy menjünk, és beszéljünk a világnak Jézusról.

A tanár tehát kedvessége, türelme és igazságossága által szól a diákokhoz. A háziasszony az ételkészítéssel, vendégszeretetével, mások figyelembe vételével, az odaszentelt élet példájával szól

családjához és szomszédságához. Egy dolgozó becsületessége, szorgalma, nyugodt természete, sőt még tiszta, rendezett külseje is felér egy szelíd prédikációval. És így tovább, és így tovább.

Sokféleképpen vethetünk magot, de a legjobb módja a szeretet magvainak hintése mindenki életébe, akivel csak találkozunk.

Talán nem tudunk biblia-leckéket adni. Talán nem tudunk meggyőzően érvelni a hetednapi szombat mellett. Mégis ültethetünk magokat valaki életébe.

Egy idegen, egy munkatárs, egy barát, egy családtag, egy szomszéd. Ez volt Jézus módszere. (E.G. White: *A gyógyítás szolgálata* 143.o.). Arra összpontosított, hogy szeresse Atyja gyermekeit. Valódi, gondoskodó barátságokat kötött, s emiatt az emberek bizalmukba fogadták. Annyira törődött az emberekkel, hogy valódi szükségleteikben tudott segíteni. Jézus a szeretet magvait ültette el az emberek életébe, amitől a szívük megnyílt és Ő beszélhetett nekik mennyei Atyjáról. Vajon mi is meg tudjuk ezt tenni? Igen, mindnyájan képesek vagyunk rá!

Most talán kíváncsiak lettünk, hogyan is ültethetünk magokat mások életébe. Hadd adjak néhány ötletet.

- **Szeretsz olvasni?** Meglátogathatod az idősothton lakóit, és felolvashatsz nekik. Látogass el egy kórházba és olvasd fel azoknak, akik erre nem képesek! Esetleg van a környezetedben valaki, aki beteg és örülne, ha valaki felolvassa neki. Ez Isten szeretetének magvetése.
- **Szeretsz főzni?** Főzhetsz valamit egy betegnek. Vagy valakinek, aki éppen elvesztette egyik hozzátartozóját. Megtaníthatod valamelyik szomszédodnak, vagy munkatársadnak az egészséges ételek elkészítését. Süthetsz kenyeret és elviheted egy hajléktalanszállóra, vagy egy új szomszédnak is adhatod. Ez a szeretet magvetése.
- **Szereted a kreatív tevékenységeket?** Készíts üdvözlőkártyákat és add át olyan embereknek, akikkel naponta találkozol a szupermarketben, a gyógyszertárban, a szállodában vagy a reptéren. Hagyj náluk köszönetnyilvánító kártyát, vagy kedves, bátorító szavakat, ami egész napjukra jó hatással lehet. Ez is a szeretet magvetése.
- **És ti, idősebbek, akik már nem tudtok kijárni?** Vegyétek elő a telefonkönyvet, hívjatok fel minden nap valakit és kérdezzétek meg, hogy van-e nagy gond az életükben, amiért ti is imádkozhatnátok. Meg fogtok lepődni, milyen sokan elmondják majd a problémáikat egy vadidegennek, és kéri, hogy imádkozzatok értük. Ez is a szeretet magvetése.
- **Mosolyogva mondjál köszönetet** a parkoló-őrnek! Ez a szeretet magvetése.
- **Szívesen meghallgatsz másokat?** Szánj rá időt, hogy meghallgatód elkeseredett ismerőseidet, ezzel enyhíthetsz terheiken és csökkentheted gondolataikat. Rengetegen vágyanak kétségbeesetten arra, hogy valaki meghallgassa és igazolja érzéseiket. Ez is a szeretet magvetése.
- **Vállalj önkéntes korrepetálást** a gyülekezetben, vagy a környezetedben, olyan gyerekeknek, akik nehezen tudják tartani a lépést az iskolában. Ez is a szeretet magvetése.

Lehet, hogy az elültetett magok termését soha nem szüretelhetjük le. De ez teljesen rendben van. Ha Isten felhasznál minket a szeretet magvainak elültetésére valakinek az életében, Ő majd táplálja annak növekedését. Ő küld rá esőt, a Szentlélek ösztönzését, Aki majd segíti a magból kikelő kis palánta növekedését egészen a beérésig. Majd akkor küldi el Isten az aratókat. Lehet, hogy mi soha nem is találkozunk velük, de ez is rendben van. Jézus is elmondta, hogy más a vető és más az arató.

Vajon vetők vagyunk, vagy aratók? Még ha úgy érezzük is, hogy nem sokan lehetnek aratók, a vetésre mi mindnyájan elhívást kaptunk. A gyülekezet minden egyes tagja arra hívatott, hogy részt vegyen a világért végzett nagy munkában.

A kérdés az, hogy mit teszünk? Isten segítsen felismerni a saját részünket vetőként és aratóként egyaránt! Amint biztosan tudjuk, mi a dolgunk, mi az, amit szívesen és szeretettel tudunk tenni, menjünk és használjuk

tehetségünket, lelki ajándékainkat a lelkek elérése érdekében és vessük el Jézus szeretetének magvait az emberek életében!⁶

A Női Szolgálatok Osztályának forrásanyagai:

Ültess el egy magot! –képeslap és még kilenc szolgálati ötlet képeslapok:

<https://women.adventist.org/ministry-idea-cards>

Az emberek elérése mindnyájunk feladata: Női Szolgálatok Evangelizációs Kézikönyve:

<https://women.adventist.org/outreach-is-for-everyone>

⁶ *Az emberek elérése mindnyájunk feladata: Női Szolgálatok Evangelizációs Kézikönyve: J függelék „Ültess el egy magot! –szolgálat” 117- 118. o. – írta: Heather-Dawn Small (Silver Spring, Maryland: General Conference Women’s Ministries),*

[EGYÜTT VILÁGÍTANI]
Az Ő fényének visszatükrözése
Írta: Raquel Arrais

„Ismét szólt azért hozzájuk Jézus, mondván: *Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága.*”

János 8:12

Isten lenyűgöző módon tudja használni a nőket. Szervezőképességükkel, szolgáló lelkületükkel, szeretetükkel, együttérzésükkel és tisztánlátásukkal a nők együtt ragyoghatnak, és szépséges fényt sugározhatnak mindenfelé.

Isten mindnyájunk által szeretne munkálkodni. Minden időben. Nem feltétlenül azzal, hogy a gyülekezetbe hozunk embereket. Vannak, akik még nem készek rá. De Ő azt akarja, hogy a környezetünk számára **MINDIG** a szeretet **GYÜLEKEZETE** legyünk. Szolgáljuk, szeressük és hallgassuk meg őket!

Ezt teszi a Szentlélek azok által, akik hűségesen hisznek. Templommá válunk, világító eszközzé, az igazságosság, a megbocsátás és az elfogadás eszközzé, híddá a menny és a föld között. A Szentlélek képesítsen mindnyájunkat annak megértésére, hogy a gyülekezet nem egy hely, ahová járunk, hanem **mi, magunk vagyunk a templom**, minden napon, akárhová is megyünk.

Nagyon sokan élnek sötétségben, ebben a megtört világban, akiknek sürgősen szükségük lenne Isten világosságára. Istent a Mennyben azonban nem láthatja közvetlenül egyikünk sem. Az Ő világosságának tükröződését láthatják a mi életünkben, azok életében, akik már kapcsolatban állnak Vele, mint te, vagy én.

Ha szenvedélyesen szeretjük Istent, és elköteleződünk neki, az Ő világossága fényesebben ragyog az életünkben. Visszatükrözve az Ő szeretetét, kegyelmét, és együttérzését, amivel magához vonzza az embereket a sötétségből.

Hogyan tükrözhetjük tehát együtt Isten világosságát?

Igaz, hiteles, megbízható, őszinte módon beszéljünk egymással! Beszéd közben folyton választanunk kell, milyen témát említsünk, milyen emlékeket elevenítsünk fel, és mit hangsúlyozzunk ki. Mindig van negatív mondanivaló, de pozitív is. Az utóbbit válasszuk! Ahogy Pál apostol mondta: *"Azért tehát törekedjünk azokra, amik a békességre és az egymás épülésére valók."* (Róm 14:19). **Felelősek vagyunk** kimondott szavainkért. A gondolatainkat és szavainkat naponta alakítjuk és tápláljuk. Az apostol azt kéri, hogy érezzünk rá a helyes gondolkodásmód jó ízére. Arra szólít, hogy csakis igaz, tiszteletreméltó, tisztességes, tiszta, szeretetreméltó, kiváló és dicséretre méltó dolgokon gondoljunk. A gondolkodásmódunk határozza meg végül is a tetteinket. Ha helyesen gondolkodunk, a hozzáállásunk is megfelelő lesz és élvezhetjük Isten békességét. Ahhoz, hogy egyre inkább hasonlíthassunk Hozzá, gondoljunk el Jézus jellemén, szemléljük Őt! Ő igaz, igazságos, tiszta, szeretetreméltó.

Ellen White is a kedves beszédmódra ösztönöz bennünket: "A kedves szavak harmatként, gyengéd esőként hatnak a lélekre. A Szentírás elmondja Krisztusról hogy kegyelem áradt ajkán, tudta, hogyan kell szólni a megfáradtakhoz. Az Úr arra szólít minket, hogy beszédünk mindig kegyelemmel teljes legyen, hogy hallgatóink javát szolgálja." (Idézet a *The Youth's Instructor* 1908. Március 31.-számából).⁷

⁷ Az emberek elérése mindnyájunk feladata: *Női Szolgálatok Osztálya Kézikönyv J függelék A magvetés szolgálata* (írta. Heather-Dawn Small) 117-118. o. (Silver Spring, Maryland: General Conference Women's Ministries)

"Isten felszólítja a hívőket, hagyják abba a hibakeresést és az elhamarkodott, barátságtalan szavakat."

Fogjunk össze más nőikkel, hogy jobb helyé tegyük a világot! Ismerjük fel, hogy a közösen hozott erőfeszítéseink a szükségben lévők szeretetére és megsegítésére nagyobb befolyással bírhat, mintha egyedül dolgoznánk. Munkálkodjunk együtt, közös célokért, ötvözzük különböző tehetségünket és forrásainkat a rászoruló megsegítése érdekében! Bízunk Istenben, Aki bőségesen megáldja erőfeszítéseinket és megsokszorozza ajándékainkat, tehetségünket.

Mindig mutassunk rá a világosság forrására! Amikor Jézus ezt mondta: "*Úgy ragyogjon a világosságotok az emberek előtt...*" a mondatot még nem fejezte be. A folytatásban rámutatott az okára is, amiért fontos mindenütt világosságot árasztanunk: "*... hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.*" (Máté 5:16). Ha mindnyájan megosztanánk Jézus világosságát tíz szomszédal, barátal, vagy rokonnal, jó úton járnánk a környezetünk fényre derítésében, hogy a világosság forrásához vezessük az embereket. Gondoljunk csak egyetlen dologra, amivel nap, mint nap rámutathatunk a világosság forrására!

Darlene Deibler Rose-t, a szép fiatal nőt, aki a Második Világháború idején férjével együtt misszionáriusként szolgált Új-Guineában, fogságba ejtették a japánok. Szétválasztották őket és Rose-t egy női munkatáborba zárták, ahol piszkos, túlszűfolt barakkban kellett aludnia és kemény munkát végeznie a forró trópusi napsütésben.

Finom, világos bőre naptól cserzett lett és megkérgesedett. Karcsú testét olyan szörnyű betegségek gyötörték, mint a beri-beri és a vérhas. A beri-beri-től lába aránytalanul feldagadt, míg teste többi része kísértetiesen sovány lett.

Egy napon néhány, szintén a munkatáborban raboskodó fiatal fiú azt mondta Darlene-nek, hogy olyan szép, mint egy filmszínésznő. „Köszönöm, fiúk.” – felelte ő könnybe lábadt szemmel. Hónapok óta tapasztalta, hogy fizikai szépsége szertefoszlik, de áldás volt számára, amikor rájött, mások még mindig szépnek látják őt. Tudta, hogy ez nem az ő szépsége, hanem Jézus Krisztus világossága és szépsége, ami a szívéből árad ki.⁸ Ami a szív állapotát tükrözi.

Ellen White arra ösztönöz, hogy serkenjünk fel és Istenért végzett szolgálatunkkal világítsunk, akárkik is vagyunk és bárhol is legyünk.

„Ne gondoljuk, hogy mert csak apró világosságunk van, nem kell különösebben világítanunk. Fényünk nagy értéke abban rejlik, hogy ragyoghat a világ erkölcsi sötétségében, hogy nem saját megelégedésünkre és dicsőítésére ragyog, hanem Isten dicsőítésére mindennel, amik vagyunk. Ha Istennek szolgálunk és munkánk összhangban áll a Tőle kapott tehetséggel, akkor megfelelünk az elvárásainak.”⁹

Csak akkor tudunk ragyogni, ha Isten dicsőségét tükrözzük vissza. Isten világossága visszatükrözésének egyetlen módja a Vele való folyamatos közösség, az Ő dicsőségével való betöltekezés minden egyes nap. Ellen White írja:

„Tudjuk, hogy a fényünket adó lámpások nem magukról világítanak. Önmagukat nem tudják feltölteni. A szent kiválasztottnak tehát arany csövekbe kell tölteniük az arany olajat. És a mennyei szikra fogja meggyújtani az olajat és táplálni fényüket, amennyiben felhasználják. Szívünk nem tud fényt árasztani, amíg nem állunk élő kapcsolatban a Mennyel. Egyedül csak ez

⁸ Darlene Deibler Rose: *A láthatatlan bizonyíték, egy asszony csodálatos hite a Második világháború dzsungelében.* (New York City: Harpers Collins, 1990).

⁹ E. G. White, *This Day with God* 98.o. (Washington, D.C.: Review and Herald Publishing Association, 1979).

által világíthat Jézusért - és mindazokért, akiket Ő vérével megváltott- égő, szent, önzetlen fényel. Kialszik a láng, ha nem töltelekezünk fel folyamatosan az arany olajjal. Fényünk kialszik, hacsak Isten szeretete nem maradandó elve szívünknek.”¹⁰

Isten iránti elkötelezettségünket jelzi, ha naponta feltöltelekezünk az arany olajjal. Ez a létfontosságú kapcsolatunk Jézussal mutatja ki iránta érzett szent, önzetlen szeretetünket. Ha azt szeretnénk, hogy életünk világítson és szívünk ragyogjon, akkor a fényforrásra, Jézus Krisztusra kell rögzítenünk tekintetünket. Hogy miért?

„Mert nálad van az életnek forrása; a te világosságod által látunk világosságot.” (Zsolt 36:10).

Még néhány Ellen White idézet

„Az igazság szorgalmas, imádságos kutatója Isten szavából tova ragyogó drága fénysugarakat talál. Még sok szétszóródott drágakő van, amit össze kell gyűjteni, hogy Isten maradék népének tulajdonává legyen. De a világosság nem azért adatott, hogy az egyház erőssége legyen, hanem, hogy azokra áradjon, akik sötétségben vannak. Isten népének tovább kell adnia annak dicséretét, aki a sötétségből az Ő csodálatos világosságára hívta ki őket. Krisztus azt mondta népéről: „Ti vagytok a világ világossága” és a világosság küldetése, hogy fényljk és megvilágítsa a sötétséget.”¹¹

„Az üdvösséget érintő minden tényt annyira világossá tesz, hogy senkinek sem kell tévedésbe esnie, sem a sötétben botorkálnia.” {2BT 692.1} ¹²

„Megszentelt életű férfiak és nők sok helyen közlik az emberekkel azt a világosságot, amit Krisztus által nyertek. Miközben szétárasztják a fénysugarakat, mint tették azok, akik pünkösdi napján részesültek a Lélek keresztségében: állandóan többet és többet nyernek a Lélek erejéből. Ily módon világítja be Isten dicsősége a földet.”¹³

Ötlet a foglalkozás vezetőjének:

A délutáni alkalom úgy működjne jól, ha három csoportban, egy-egy külön vezetővel vennétek át a három szemináriumi anyagot.

¹⁰ u.o..

¹¹ E. G. White: *Tanácsok a szombatiszkolai munkához* 34. o. (Washington, D.C.: Review and Herald Publishing Association, 1938)

¹² E. G. White: *Bizonyágtételek a gyülekezeteknek* 2. kötet 691.o.1. (Mountain View, California: Pacific Press Publishing Association, 1871)

¹³ E. G. White: *Az apostolok története* 54. o. (Mountain View, California: Pacific Press Publishing Association, 1911)